

Ст. Андреевъ

Китайски вѣрвания и божества

Вече мина година, откакъ на далечния Изтокъ се води опустошителна война между дветѣ най-голъми азиатски държави — Китай и Япония. Презъ това време се писа и пише по вестници и списания не само за военитѣ събития, но и за живота и за особеноститѣ на народитѣ въ тия далечни страни. Нашитѣ читатели сж имали възможность да прочетатъ и научатъ нѣщо отъ тия писания. За да задоволимъ тѣхната любознателность, тукъ имъ поднасяме нѣкои сведения за китайскитѣ вѣрвания, за които не се е писало у насъ.

Въ Китай, който има население колкото цѣла Европа, се изповѣдватъ три различни религии: *будизъмъ*, *таоизъмъ* и *конфуцианство*. Първитѣ две иматъ храмове и свещеници, а третата религия има само храмове, гдето всѣки китаецъ може да се моли и да принася жертви.

Една отъ най-отличителнитѣ черти на китайскитѣ божества е, че живѣятъ сжщо както хората. Тѣ сж раздѣлени на министерства, всѣко съ отдѣленъ началникъ и чиновници. Тѣ иматъ списъци, управляватъ държави, арестуватъ престѣпници, водятъ преписки съ най-голъма загриженостъ. Всѣки месецъ тѣ даватъ отчетъ на най-висшия богъ, който раздава награди или мъмри неизпълнителнитѣ. Случва се и нѣкои невнимателни богове да се лишатъ отъ своя санъ, както лошитѣ чиновници. Защото китайскитѣ божества не сж несмѣняеми и вѣчни. Само тѣхната служба е постоянна. Тоя, който